

Biển Sầm Sơn – bức tranh xanh của mùa hè

Mùa hè năm nay, em được bố mẹ cho đi du lịch ở bãi biển Sầm Sơn. Ôi chao! Biển đẹp đến nỗi em cứ tưởng mình đang lạc vào một bức tranh không lồ toàn màu xanh và tiếng sóng!

Từ xa nhìn lại, biển Sầm Sơn như một tấm gương khổng lồ phản chiếu bầu trời trong vắt. Mặt nước xanh thẳm, mênh mông, nối liền với đường chân trời xa tít. Từng con sóng nối đuôi nhau chạy vào bờ, tung bọt trắng xóa như những dải ruy băng mềm mại. Gió biển mát rượi cứ ùa vào tóc em, mang theo mùi mặn nồng của nước biển và cát vàng.

Bãi cát nơi đây vàng óng dưới nắng, mềm và mịn như tấm thảm nhung. Khi mặt trời chiếu xuống, từng hạt cát nhỏ lấp lánh như những hạt pha lê. Trên bờ, hàng dừa cao vút, lá xanh rung rinh trong gió như đang vẫy chào du khách. Gió biển mang theo hơi mặn thoang thoang, thổi qua da mát lạnh, khiến ai cũng thấy khoan khoái, dễ chịu.

Phía xa xa, những chiếc thuyền đánh cá nhỏ bé trôi lững lờ trên sóng. Những cánh buồm trắng căng gió, nổi bật giữa nền trời xanh, trông thật đẹp mắt. Trên cao, mấy chú chim hải âu sải cánh bay lượn, thỉnh thoảng lại kêu lên vài tiếng lanh lảnh, làm cho bức tranh biển thêm sinh động.

Buổi sáng, khi mặt trời vừa nhô lên, biển Sầm Sơn rực sáng như khoác lên mình tấm áo vàng óng ả. Ánh nắng chiếu xuống mặt nước khiến từng con sóng nhỏ cũng trở nên lung linh, huyền ảo.

Buổi chiều, khi mặt trời đỏ rực dần chìm xuống biển, cả Sầm Sơn bừng sáng trong sắc cam óng ả. Ánh nắng cuối ngày soi lên làn nước lấp lánh như có ngàn viên kim cương nhỏ. Những cơn gió khẽ thổi làm tóc em bay phấp phới, mang theo vị mặn của biển và hương thơm của nắng.

Biển Sầm Sơn thật đẹp, vừa hùng vĩ, vừa dịu dàng, lại rất đỗi thân thương. Em yêu tiếng sóng, yêu bờ cát vàng, yêu cả những buổi chiều thả hồn nhìn biển rộng mênh mông. Em mong một ngày nào đó được quay lại nơi đây, để lại được nghe sóng hát và cảm nhận nụ cười của nắng trên làn nước xanh biếc.

Người viết: Học sinh Nguyễn Khánh Nguyên – Lớp 5A4